

Arrest

nr. 280 784 van 24 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 29 april 2019.

1.2. Op 21 augustus en 15 december 2020 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door een tolk die het Haussa machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 29 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Semere etnie. U bent geboren op 2 mei 1984 in New Town, Accra, waar u uw hele leven woonde. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Als tiener wordt u lid van een bende die behoort tot de Land Guards. Uw bende raakt o.m. slaags met de politie. U denkt door de politie opgepakt te kunnen worden en gevangen genomen te worden.

Rond april-mei 2006 raakt uw eigen bende slaags met een rivaliserende bende. Vooraleer u het land verlaat, keert u terug naar huis. Daar ziet u enkele voertuigen van het leger voor het huis staan. U weet dat uw vader, een voormalig soldaat in het Ghanese leger, problemen heeft met A. en steekt de voertuigen in brand.

U verlaat Ghana en reist via Togo, Burkina Faso, Niger, Tsjaad en Libië naar Italië, waar u in 2011 toekomt. In Italië dient u op 27 juni 2013 een verzoek tot internationale bescherming in, maar dat wordt u geweigerd. U krijgt er wel een verblijfsvergunning omwille van humanitaire redenen. In de periode 2013-2017 gaat u verschillende malen naar Malta om te gaan werken. Begin 2019 verlaat u Italië definitief en reist u via Frankrijk naar België. Op 29 april 2019 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een handgeschreven brief, diverse foto's van uzelf, documenten van de Italiaanse autoriteiten, een kwijtschrift van de stad Namen, een brief van oftalmoloog Dr. T. (dd.01/09/2020), diverse attesten en verslagen van psychiater en psycholoog.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw gedragingen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS (dd. 21/08/2020) bleek dat u een korte aandachtspanne heeft en regelmatig verdovende middelen neemt en alcohol verbruikt (notities persoonlijk onderhoud dd. 21/08/2020 (verder notities CGVS 1), p. 13-14). U legt eveneens attesten van zowel klinisch psychologe M. E.-E. (dd. 07/03/2022, dd. 27/05/2021, dd. 28/01/2021) als psychiater dr. A. A. (dd. 26/05/2021, dd. 01/02/2021) neer. Uit deze attesten blijkt dat u lijdt aan post-traumatische stress, moeilijkheden heeft met het beheersen van emoties, depressieve neigingen heeft, aandachtsproblemen heeft, een volledige amnesie heeft m.b.t. een groot deel van uw verleden, lijdt aan paranoïde psychoses en spatiotemporele desoriëntatie.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Het eerste onderhoud werd beëindigd op het moment dat de interviewer merkte dat u niet langer in staat was het onderhoud verder te zetten. Het tweede onderhoud werd georganiseerd op uw vraag (zie e-mailcorrespondentie met uw sociaal assistente). Dit tweede onderhoud werd beperkt tot één uur, zoals afgesproken met uw sociaal assistente. U verklaart in het kader van dit tweede onderhoud dat u zich beter voelde omdat u ondertussen een psychologische begeleiding opgestart bent en u medicatie neemt (notities persoonlijk onderhoud dd. 15/12/2020 (verder notities CGVS 2), p. 2). Op het einde van het onderhoud verklaart u zowel de vragen als de tolk begrepen te hebben en heeft u niets toe te voegen (notities CGVS 2, p. 9). Uw advocaat heeft evenmin enige opmerkingen. Uit een lezing van uw verklaringen blijkt ook dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Er wordt eveneens op gewezen dat u geen opmerkingen betreffende de notities van dit persoonlijke onderhoud in de zin van artikel 57/5 quater, §3 van de Vreemdelingenwet overmaakte. U wordt dan ook geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Verder blijkt uit een lezing van het "avis complémentaire – suivi psychologique" dat door uw psychologe opgesteld werd dat u details kan geven over diverse aspecten van o.m. uw leven in uw land van herkomst en uw reis naar Europa. Bovendien blijkt uit ditzelfde schrijven dat u wel zonder aarzeling en met concrete en coherente details kan antwoorden op gesloten en precieze vragen.

Verder blijkt uit de 'Vragenlijst 'Bijzondere procedure noden' DVZ' van 05/06/2019 dat u géén elementen of omstandigheden signaleerde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Overigens moet hierbij worden vastgesteld dat uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ niet blijkt dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de elementen ter ondersteuning van uw verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u op 04/03/2020 aflegde blijkt dat het onderhoud bij de DVZ op een normale wijze is verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven.

Het CGVS trachtte nog een derde onderhoud te organiseren, maar u ging hier niet meer op in. Uiteindelijk werd op verzoek van zowel uw psychiater (dd. 26/05/2021) als uw advocaat (dd. 02/06/2021) de behandeling van uw dossier gedurende 6 maanden geschorst. Hiermee rekening houdende verzond het CGVS u een verzoek om inlichtingen op 02/12/2021. Deze vraag om inlichtingen werd niet beantwoord.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Het CGVS maakt onderhavige conclusie op basis van de in uw dossier aanwezige informatie:

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn. U verklaarde immers **Ghana te hebben verlaten omdat u betrokken was bij een bende en betrokken was bij een gevecht met een rivaliserende bende** (notities CGVS 2, p. 5-8) – uit de door u neergelegde brief blijkt dat u lid was van de "Land Guards." Uit de beschikbare informatie blijkt dat **de "Land Guards" criminele bendes zijn** (beschikbaar in uw administratieve dossier). U verklaart eveneens **legervoertuigen in brand gestoken te hebben omdat uw vader problemen had met iemand in het leger – hoewel u niets zou weten over de problemen van uw vader.** Dit betreffen gemeenrechtelijke problemen die geen grond vinden in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren". Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus. Het CGVS merkt eveneens op dat een verzoek om internationale bescherming niet kan dienen om te ontkomen aan een eventuele (strafrechtelijke of gemeenrechtelijke) vervolging in het land van herkomst van de verzoeker – waar deze persoon gezocht wordt ten gevolge van gepleegde strafrechtelijke of gemeenrechtelijke feiten.

Er wordt eveneens opgemerkt dat u voor de DVZ ontkennend antwoordde toen gevraagd werd of u ooit gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.2) en of er door een rechtbank een procedure opgestart werd en of u door een rechtbank veroordeeld werd. Uit uw asielrelaas voor de DVZ blijkt evenmin dat u zelf problemen gehad heeft met de autoriteiten (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U antwoordde eveneens ontkennend wanneer gevraagd werd naar problemen met o.m. de autoriteiten (Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). **Op basis van uw verklaringen voor de DVZ blijkt niet dat u zelf problemen heeft met de autoriteiten van uw land van oorsprong. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt evenmin dat u voor uw vertrek uit Ghana door de autoriteiten geïnterviewd werd** (notities CGVS 2).

Tot slot kunnen er nog vraagtekens geplaatst worden bij de actualiteit van uw vrees. U heeft Ghana reeds in het jaar 2004 (notities CGVS 2, p. 7), dan wel in het jaar 2006 verlaten (Verklaring DVZ, vragen 10 + 37), zo'n 16 à 18 jaar geleden. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u reeds meerdere jaren geen contact meer onderhoudt met uw familie of andere personen in Ghana (notities CGVS 2, p. 4). Door het CGVS gevraagd naar de gebeurtenissen waardoor u Ghana verlaten heeft en om welke u niet meer kan terugkeren naar Ghana, haalt u zelf geen recente feiten aan (notities CGVS 2, p. 5-6).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een **brief** neer. U verklaart dat deze brief door een zekere **O.** geschreven werd (notities CGVS 2, p. 5), u kent deze persoon niet onder een andere naam. **De briefschrijver noemt deze naam echter niet, maar verklaart dat hij A. M. heet.**

Deze brief heeft bovendien een **duidelijk gesolliciteerd karakter, wat nog meer opvalt aangezien zowel uw naam als deze van de briefschrijver tussen haakjes vermeld worden, alsof jullie namen in een vooropgestelde brief ingevoegd werd.** Deze brief kan het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's, kwijtschrift van de stad Namen en brief van oftalmoloog Dr. T. (dd. 01/09/2020) kunnen het voorgaande evenmin wijzigen.

U legt documenten van de Italiaanse autoriteiten neer. Deze hebben betrekking op uw verblijf in Italië en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt diverse attesten van uw psychologe M. E.-E. (dd. 07/03/2022, dd. 27/05/2021, dd. 28/01/2021) als psychiater dr. A. A. (dd. 26/05/2021, dd. 01/02/2021) voor. Uit deze attesten en verslagen blijkt dat u lijdt aan post-traumatische stress, moeilijkheden heeft met het beheersen van emoties, depressieve neigingen heeft, aandachtsproblemen heeft, een volledige amnesie heeft m.b.t. een groot deel van uw verleden, lijdt aan paranoïde psychoses en spatio-temporele desoriëntatie. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog of de psychiater, die volledig afhankelijk zijn van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Bovendien werd u een vraag om inlichtingen verstuurd, op welke u niet reageerde. **De attesten bevestigen dat u psychologische problemen heeft, maar bieden geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.**

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Verder wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek in orde te brengen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15/12/2020. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 199 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst er op dat de bevindingen van het CGVS verontrustend zijn en gebaseerd op volstrekt onjuiste veronderstellingen. Verzoeker betoogt dat het ten eerste duidelijk is dat zijn nationaliteit niet met zekerheid is vastgesteld. Hij argumenteert hierover als volgt: "Uit het dossier en de verstrekte informatie blijkt dat verzoeker geen idee heeft van zijn exacte nationaliteit en zelfs staatloos is, aangezien zijn ouders nooit stappen hebben ondernomen om zijn administratieve status te regulariseren. Evenzo is het niet duidelijk welke nationaliteit de verzoeker zou hebben, indien hij een nationaliteit heeft. Zijn moeder heeft de Togolese nationaliteit en zijn vader is afkomstig uit Benin. Hij is geboren in Ghana, maar heeft nooit de nationaliteit van het land gekregen. Op grond van de voor deze drie landen geldende nationaliteitswetgeving is het niet mogelijk de exacte nationaliteit van de verzoeker vast te stellen, met name omdat zijn ouders geen administratieve stappen hebben ondernomen (stuk 3). In de Ghanese grondwet is namelijk bepaald dat eenieder die na de inwerkingtreding van de grondwet, d.w.z. in 1992, op het grondgebied van Ghana of daarbuiten is geboren, op de dag van zijn geboorte de Ghanese nationaliteit heeft indien een van zijn ouders of grootouders Ghanees onderdaan is of was. Dit is niet het geval bij verzoekster. Bovendien hebben zijn ouders nooit stappen ondernomen om zijn situatie in dit opzicht te regulariseren. Er is dus sprake van een kennelijke beoordelingsfout van het CGVS, dat verzoeker een onwaarschijnlijke nationaliteit toekent en zelfs niet onderzoekt of verzoeker staatloos is en

of hij tot een ander land behoort. Het CGVS maakt een manifeste appreciatiefout in de lezing van de verklaringen van de verzoeker. Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.” Ten tweede acht verzoeker het ontstellend dat het CGVS de psychologische situatie van verzoeker zo snel ter zijde heeft geschoven, terwijl het wel beschikte over informatie over de psychologische problemen van verzoeker en dit ook kon vaststellen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker merkt op dat zijn toestand zo ernstig is dat zelfs het uitleggen van zijn verhaal aan zijn maatschappelijk werker of advocaat bijzonder ingewikkeld is nu hij in een permanente staat van verwarring verkeert zoals blijkt uit de door zijn artsen overgelegde documenten die het CGVS heeft ingezien (stuk 4). Hij betoogt dat bij verschillende gelegenheden zowel zijn maatschappelijk werker als zijn advocaat moesten tussenbeide komen om uit te leggen dat verzoeker niet in staat was om het persoonlijk onderhoud te ondergaan en zijn verhaal coherent uit te leggen en wijt deze toestand van verwarring aan een diep trauma veroorzaakt door de verschrikkingen die verzoeker in Ghana, Libië en Italië heeft doorgemaakt. Er wordt op gewezen dat ondanks herhaalde afspraken om meer informatie over zijn situatie te verkrijgen de woorden van verzoeker verward blijven, zelfs voor zijn raadsman en dat deze toestand van geestelijke verwarring, gecombineerd met het gebrek aan opleiding en cultuur van verzoeker het onmogelijk maakt om zijn precieze situatie vast te stellen. Verzoeker meent dat het CGVS zijn zorgplicht heeft geschonden door geen rekening te houden met verzoekers persoonlijke situatie, met name zijn psychische toestand (hoge mate van geweldpleging, posttrauma), maar ook zijn opleidingsniveau en het tijds kader van de zaak. Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog over de impact van traumatische ervaringen op het geheugen en de mogelijkheid om zich gebeurtenissen te herinneren en de impact van het gebrek aan onderwijs op het uitdrukkingsvermogen van verzoekers wat een vaag of aarzelend relaas kan verklaren. Verzoeker citeert ter staving van zijn betoog uit UNHCR, *“Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems”*, 2013 (internetlink). Verzoeker wijst er op dat hij nooit naar school is gegaan of enige vorm van onderwijs heeft genoten en dat het CGVS deze elementen niet in aanmerking heeft genomen bij de beoordeling van de bekwaamheid van verzoeker om zijn verhaal te doen. Hij meent dat gelet op zijn persoonlijke situatie, het CGVS de moeite had moeten nemen om verzoeker opnieuw te ontmoeten in omstandigheden die hem in staat zouden hebben gesteld om zich uit te spreken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet redelijkerwijs worden opgemaakt dat verzoeker de vragen heeft begrepen en naar behoren beantwoord, zo wordt gesteld in het verzoekschrift. Waar het CGVS van mening is dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij voldoende cognitief vermogen heeft om zelfstandig en structureel een verhaal te vertellen, meent verzoeker dat uit de door zijn artsen overgelegde medische documenten iets anders blijkt (stuk 4). Hij betoogt vervolgens : *« In maart 2021, verklaarde Dr A. dat “le patient n'est pas capable actuellement pour raison d'ordre médical impérieuse d'être auditionné au CGRA, en date du 19 mars 2021”. In mei 2021, verklaarde dezelfde dokter dat: “Dans ce contexte de stress posttraumatique et des éléments de décompensation psychiques actuels, le patient présente d'importants troubles cognitifs. Il présente une amnésie complète d'une partie importante de son histoire, le récit de vie est incohérent et chaotique, suite à la déstructuration psychique et aux éléments psychotiques paranoïdes. Le patient a des épisodes de désorientation spatiotemporelle.” Hij voegt toe: “Patient présentant un syndrome de stress posttraumatique sévère associé à un état de décompensation psychique actuelle avec des éléments dépressifs et psychotiques, et abus de substance. Dans ce contexte, le patient présente des éléments de troubles cognitifs sévères; mémoire, concentration, orientation spatiotemporelle. Il présente d'importantes amnésies de parties entières de son histoire de vie et une incohérence du discours décousu, chaotique”. Deze arts verklaarde dat verzoeker derhalve niet in staat was om in het CGVS te worden gehoord en dat langdurige psychiatrische zorg noodzakelijk was. Het CGVS kon er dus niet redelijkerwijs van uitgaan dat de verklaringen van verzoeker voldoende waren om een beslissing te nemen. Mijnheer B. was gedwongen zijn behandeling in 2021 te onderbreken, na een ernstige ziekte waardoor hij enkele maanden in het ziekenhuis moest worden opgenomen. De verklaringen van Dr. A. zijn bevestigd door verzoekers psychologe, Mevrouw E.-E.: « Enfin, je tiens à préciser le fait que Mr B. éprouve quelques difficultés dans la gestion de ses émotions. Ainsi, une émotion (surtout négative : tristesse, colère) peut totalement l'empêcher de penser. Il suffit que Mr B. soit sous l'emprise d'une émotion pour que son discours soit totalement obnubilé par cette même émotion et son attention ne peut alors se porter sur autre chose. Ainsi, en tant que psychologue suivant Mr B. E. A. depuis environ cinq mois, à la question de savoir si le patient a les capacités nécessaires (psychiques, émotionnelles, attentionnelles, d'élaboration, de compréhension, de structure...) pour être soumis à une interview au CGRA, je répondrais que non, et cela pour les différents éléments exposés cidessus”. Hoe is het mogelijk dat het CGVS, gelet op de verklaringen van de gezondheidswerkers die Mijnheer B. volgen, van oordeel is dat verzoeker over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om te worden ondervraagd? Men hoeft slechts de notities van de gesprekken te lezen om te zien dat dit niet het geval was en dat het verzoeker aan coherentie ontbreekt (notities van 21/08/2020, pagina's 8 en 9). Uit deze passages blijkt duidelijk dat de heer B. de vragen, de kwesties en zelfs de asielprocedure niet volledig begrijpt, hetgeen zijn gebrek aan coherentie en emotionele stabiliteit perfect illustreert.*

De officier heeft het verhoor afgebroken wegens het gebrek aan duidelijkheid en verwarring van de verzoeker. Als het CGVS de verwarde toestand van Mijnheer B. op dat moment erkende, waarom is het dan nu van mening dat deze woorden duidelijk genoeg waren om een beslissing te nemen? De CGVS had andere middelen om meer en betere informatie te verkrijgen. Er is geprobeerd een schriftelijke procedure op gang te brengen, maar Mijnheer B. was op dat moment voor onbepaalde tijd in het ziekenhuis opgenomen, informatie die zijn maatschappelijk werker en zijn advocaat niet hebben nagelaten door te geven aan het CGVS. Er was geen verder verzoek van de administratie. Zonder rekening houdend met deze context kon het CGVS de verklaringen en het asielrelaas van de verzoeker niet begrijpen. Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.” Verzoeker merkt vervolgens op dat ondanks de hierboven vermelde elementen betreffende de reële onmogelijkheid van verzoeker om een onderhoud bij het CGVS te ondergaan, het feitenrelaas op basis waarvan de beslissing is genomen zelfs niet overeenstemt met de verklaringen die verzoeker tijdens zijn verhoren heeft afgelegd. Uit zijn korte, verwarde uiteenzettingen blijkt immers volgens verzoeker dat hij een risicoprofiel heeft, staatloos is en ook problemen heeft gehad in verband met de situatie van zijn vader. Hierover betoogt hij als volgt: *“Zijn vader was verwikkeld geraakt in een vendetta van een maffiagroep die corruptie en geweld gebruikte om zijn doelen te bereiken. Het was voor verzoeker onmogelijk om bescherming te verkrijgen, aangezien zelfs militairen, zoals zijn vader, werden bedreigd en hun leven riskeerden. Bovendien had hij niet de Ghanese nationaliteit. Verzoeker was het slachtoffer van vervolging door corrupte autoriteiten die slachtoffers arresteren. Sommige van verzoekers vrienden zitten nog steeds in de gevangenis en hebben nooit een eerlijk proces gehad. Deze situatie was nog erger voor verzoeker, die door zijn staatloosheid inderdaad deel uitmaakt van een risicogroep, zowel in Ghana als in de twee andere landen waaruit zijn ouders afkomstig zijn, Togo en Benin. Hij is ook de zoon van een militair officier en is rechtstreeks bedreigd wegens de activiteiten van zijn vader.”* Verzoeker meent dat het CGVS een appreciatiefout maakt in de lezing van verzoekers verklaringen en bijgevolg de zorgvuldigheidsplicht en het principe van de motivering van bestuurshandelingen schendt. Verzoeker stelt vervolgens dat rekening houdend met alle elementen hem de vluchtelingenstatus moet worden verleend nu uit het asielrapport blijkt dat verzoeker in gevaar is en hij de dood of de gevangenis riskeert, zijn beulen de politie hebben gecorrumpeerd en zij hem niet zullen beschermen en hij deel uitmaakt van een risicogroep. Verzoeker vraagt hem de hoedanigheid van vluchteling te verlenen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. BJB-attest voor Mr. Van Risseghem;
3. Nationaliteitswetgeving;
4. Documenten met betrekking tot de psychologische situatie van de aanvrager;
5. Documentatie over Ghana.

3. Aanvullende nota

Verzoeker legt een aanvullende nota dd. 25 oktober 2022 neer, waarbij volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) psychiatrisch rapport van mijnheer B.E., A. van 24 oktober 2022 en (2) neurologisch certificaat.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna “*Kwalificatierichtlijn*”) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen

van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielerzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit Ghana en er geboren te zijn (notities PO I, p. 4). Volgens zijn verklaringen heeft zijn moeder de Togolese nationaliteit en zijn vader, die militair is, de nationaliteit van Benin (*idem*). Verzoeker verklaart dat zijn ouders in Ghana getrouwd zijn en vier kinderen hebben. Verzoeker zelf verbleef hoofdzakelijk in Ghana tot zijn vertrek. Weliswaar ging hij elk jaar met zijn ouders naar Togo op vakantie, maar keerde hij steeds terug naar Ghana, meer bepaald Accra.

5.2. In een tweede middelenonderdeel betoogt verzoeker in wezen dat verzoekers toestand van geestelijke verwarring in combinatie met zijn gebrek aan scholing het onmogelijk maken om de precieze situatie van verzoeker vast te stellen en zijn nood aan internationale bescherming. Verzoeker verwijst naar de door hem neergelegde medische attesten en betoogt dat het CGVS er niet redelijkerwijze kon van uitgaan dat de verklaringen van verzoeker voldoende waren om een beslissing te nemen en evenmin dat hij over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om te worden ondervraagd. Hij stelt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij de asielprocedure niet volledig begrijpt, wat zijn gebrek aan coherentie en emotionele stabiliteit perfect illustreert.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het doen van zijn verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet aangaf bijzondere procedurele noden te hebben maar dat gedurende het eerste persoonlijk onderhoud op 21 augustus 2020 door de medewerker van het CGVS werd vastgesteld dat verzoeker de gestelde vragen op een heel verwarde manier beantwoordde en het verkieslijk achtte dat verzoeker zou terugkomen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoeker gevraagd of hij *“iets geroookt of iets ingenomen”* had, waarop hij aangaf de avond ervoor geroookt te hebben (notities PO I, p. 13). Ook de aanwezige advocaat gaf aan het verkieslijk te vinden dat het persoonlijk onderhoud op een andere datum zou worden verdergezet. Voorts drong de dossierbehandelaar er op aan dat verzoeker via zijn sociaal assistent in het opvangcentrum een afspraak zou regelen met een dokter of psycholoog *“om na te gaan welke impact jouw substantiegebruik heeft op jou”* (notities PO I, p. 14). Het is niet betwist dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een verwarde indruk gaf en zijn verklaringen over bepaalde aspecten, waaronder zijn scholing, tegenstrijdig en onduidelijk zijn.

Verzoeker legt in de loop van de procedure bij verwerende partij verschillende documenten voor met betrekking tot zijn medische en psychologische problemen. Uit het document van de Clinique Ophtalmologie in Fleurus van 1 september 2020 kan blijken dat bij verzoeker een oogtest werd afgenomen, maar bevat verder geen relevante informatie voor de beoordeling van verzoekers vermogen om zijn problemen en vrees in geval van terugkeer uiteen te zetten.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat er emailverkeer is geweest tussen de dossierbehandelaar van het CGVS en de sociaal assistente van verzoeker in het Centre Croix-Rouge de Belgrade ter voorbereiding van het tweede persoonlijk onderhoud dat heeft plaatsgevonden op 15 december 2020. Uit de email van de sociaal assistente van het Croix-Rouge dd. 20 november 2020 blijkt dat verzoeker aan haar had aangegeven dat hij zich klaar voelde voor het persoonlijk onderhoud maar dat zij zelf geen verbetering had gemerkt in het gedrag en de mate van concentratie van verzoeker sinds het vorige persoonlijk onderhoud en dat op dat ogenblik nog geen psychiatrische begeleiding kon georganiseerd worden omwille van de sanitaire crisis, maar dat dit wel werd aangevraagd *“au service psychiatrique du CHR de Namur”* (zie administratief dossier, email 20 novembre 2020). Er wordt verwezen naar het telefonisch overleg waarbij besproken werd dat het aangewezen zou zijn, indien een gehoor zou doorgaan, dat dit gehoor kort zou zijn. In het antwoord van het CGVS wordt gesteld dat langer uitstel niet meer mogelijk is, dat het misschien beter is een persoonlijk onderhoud te organiseren als verzoeker zelf aangeeft dit te willen en dat geprobeerd zal worden het onderhoud kort te houden. Ook wordt er in aangegeven dat rekening zal worden gehouden met de psychologische toestand van verzoeker en wordt de mogelijkheid vermeld dat verzoeker indien nodig verschillende keren kan terugkeren.

Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud op 15 december 2020 wordt gepeild naar verzoekers medische situatie waarop verzoeker verklaart dat het twee weken geleden is dat hij iets geroookt heeft, dat hij niet drinkt en dat hij twee soorten medicamenten neemt (notities PO II, p. 3). Verzoeker legt hiervan geen documenten neer op dat ogenblik. Uit de notities van dit persoonlijk onderhoud blijkt dat het persoonlijk onderhoud 61 minuten duurde en dat zich geen incidenten voordeden.

Hierna wordt verzoeker nog tweemaal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, met name op 2 februari 2021 en 19 maart 2021. In beide gevallen wordt, blijkens een brief van het CGVS van respectievelijk 1 februari 2021 en 18 maart 2021, het persoonlijk onderhoud uitzonderlijk geannuleerd *“als gevolg van uw onvoorziene afwezigheid”* en wordt aangekondigd dat verzoeker op een latere datum opnieuw zal worden opgeroepen.

Op 30 april 2021 wordt door verwerende partij een verzoek om inlichtingen gestuurd naar de gekozen woonplaats van verzoeker waarin wordt verwezen naar een attest van psychologe M.E.-E. van 28 januari 2021 en van psychiater A.A. van 16 maart 2021 en op basis waarvan wordt gesteld dat er *“actueel voorbehoud gemaakt kan worden met betrekking tot de vraag of u effectief op volwaardige en betrouwbare wijze aan het procedureverloop kunt deelnemen”*. In de brief is het CGVS van oordeel dat bijkomende en objectieve duiding bij verzoekers medisch-psychische gezondheidstoestand een elementair gegeven vormt bij het beantwoorden van de vraag of verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden heeft die het verlenen van eventuele verdere specifieke steunmaatregelen noodzakelijk maken om te verzekeren dat verzoeker ten volle aanspraak kan maken op de rechten en kan voldoen aan de verplichtingen die uit zijn verzoek om internationale bescherming voortvloeien. In de brief wordt uitdrukkelijk gevraagd om *“een bijkomend advies, opgemaakt door een bevoegd beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg (bv.*

Psycholoog, psychiater), dat een concreet en volledig overzicht biedt met betrekking tot volgende elementen in het bijzonder: -de concrete vaststellingen, bevindingen en eventuele onderzoeken die aan de basis liggen van de observaties vermeld in hoger genoemde attesten van de hand van mevrouw M. E.-E. d.d. 28/1/2021 en Dr. A. A. d.d. 16/3/2021; - en de (eventuele) impact van uw persoonlijke medisch-psychische gezondheidstoestand op uw (cognitieve) vaardigheden om in het kader van een persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal volwaardige, betrouwbare verklaringen af te leggen met betrekking tot de motieven en kernaspecten van uw verzoek om internationale bescherming; - en uw actuele medisch-psychische gezondheidstoestand, zowel op het vlak van de periode, wijze en frequentie van uw eventuele medisch-psychologische opvolging als uw eventuele medicamenteuze behandeling; - en (eventuele) redelijke steunmaatregelen die nuttig geacht worden om uw deelname aan een persoonlijk onderhoud te vergemakkelijken en bevorderen, voor zover het Commissariaatgeneraal een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk zou achten”.

In een email dd. 2 juni 2021 (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6), wordt door de raadsheer van verzoeker voor Meester Van Risseghem twee attesten overgemaakt aan verwerende partij, met name een attest dd. 27 mei 2021 van psychologe M.E.-E. en een attest van psychiater A.A. dd. 26 mei 2021.

In het attest van psychologe M.E.-E. wordt gepreciseerd dat verzoeker moeilijkheden heeft om om te gaan met zijn emoties en dat voornamelijk een negatieve emotie verzoeker ervoor kan zorgen dat hij niet meer kan nadenken. Verder wordt in het attest gesteld dat zij, als psychologe die verzoeker sinds ongeveer 5 maanden volgt *“à la question de savoir si le patient a les capacités nécessaires (psychiques, émotionnelles, attentionnelles, d’élaboration, de compréhension, de structure ...) pour être soumis à une interview au CGRA, je répondrais que non, et cela pour les différents éléments exposés ci-dessus”*. Het attest vermeldt te zijn opgesteld op vraag van verzoeker en zijn sociale assistente. Aan dit document is een *“Avis-complémentaire – suivi psychologique”* toegevoegd, waarin de therapeutische methode wordt toegelicht en waarin wordt gesteld dat verzoeker geen onderhoud van langer dan 45 minuten kan verdragen en dat de ideeën van verzoeker de neiging hebben om in alle richtingen te gaan en moeilijk te begrijpen is, maar mits een strikte omkadering en aangemoedigd om in te gaan op details in gesloten en precieze vragen, verzoeker zonder aarzeling kan antwoorden en met concrete en coherente details.

Het attest van psychiater A.A. vermeldt dat verzoeker regelmatig gevolgd wordt in de *“Clinique de l’Exil suivi psychiatrique”* sinds 16 maart 2021 en dat hij kampt met een ernstig posttraumatisch stresssyndroom. Er wordt in gesteld dat hij een periode van ernstige depressie heeft meegemaakt waarbij alcohol en cannabis gebruik psychotische elementen hebben verergerd. Verder wordt geattesteerd dat *“Dans ce contexte de stress posttraumatique et des éléments de compensation psychique actuels, le patient présente d’importants troubles cognitifs. Il présente une amnésie complète d’une partie importante de son histoire, le récit de vie est incohérent et chaotique, suite à la déstructuration psychique et aux éléments psychotiques paranoïdes.”* In de conclusie wordt ondermeer gesteld dat verzoeker *« présente d’importantes amnésies de parties entières de son histoire de vie et une incohérence du discours décousu, chaotique. Dans ce contexte il n’est pas apte actuellement à être interrogé dans le cadre de la procédure d’asile, auprès du CGRA, pour des raisons d’ordre médicales impérieuses »*. In het attest wordt verder nog gepreciseerd dat een periode van zes maanden nodig wordt geacht vooraleer verzoeker opnieuw kan worden gehoord. Hierna werd verzoeker niet meer opgeroepen voor een bijkomend persoonlijk onderhoud. Wel werd een nieuw verzoek om inlichtingen aangetekend verstuurd naar de gekozen woonplaats van verzoeker met specifieke vragen over zijn tijdens de persoonlijke onderhouds van augustus en december 2020 afgelegde verklaringen en die betrekking hebben op zijn vluchtrelaas. Uit het administratief dossier blijkt dat deze brief niet werd afgehaald en terugkeerde op 23 december 2021.

Uit het voorgaande blijkt enerzijds dat door verwerende partij rekening werd gehouden met verzoekers psychologische problemen en dat het eerste persoonlijk onderhoud werd stopgezet op initiatief van de dossierbehandelaar zelf en dat het tweede persoonlijk onderhoud op 15 december 2020 tot één uur beperkt werd, rekening houdende met het advies van verzoekers sociaal assistente in het Fedasil opvangcentrum. Uit het administratief dossier blijkt ook dat verzoeker binnen de tijdsspanne van iets meer dan anderhalve maand in februari en maart 2021 tweemaal wordt uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud, wat daarna wordt geannuleerd, en dat op 31 april 2021 verwerende partij een verzoek om inlichtingen stuurt. Uit de hierboven geciteerde bewoordingen in deze brief, blijkt duidelijk dat verwerende partij van mening was dat een voorbehoud kon worden gemaakt met betrekking tot de vraag of verzoeker effectief op volwaardige en betrouwbare wijze aan de procedure kon deelnemen en objectieve duiding bij verzoekers medisch-psychische gezondheidstoestand noodzakelijk achtte om te kunnen beoordelen of verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden heeft die het verlenen van eventuele verdere specifieke steunmaatregelen noodzakelijk maken om te verzekeren dat verzoeker ten volle aanspraak kan maken op de rechten en kan voldoen aan de verplichtingen die uit zijn verzoek om internationale bescherming voortvloeien.

Uit de door verzoeker bijgebrachte documenten blijkt dat verzoeker via zijn advocaat het gevraagde bijkomend advies door een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg met betrekking tot de in het verzoek om inlichtingen vermelde attesten en de andere daarin vermelde elementen, per email heeft overgemaakt aan het CGVS op 2 juni 2021. Hoewel strikt genomen niet binnen de in het verzoek om inlichtingen vermelde termijn van 30 dagen na verzending ervan, stelt de Raad vast dat verwerende partij geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid voor de commissaris-generaal om krachtens artikel 57/6/5 § 1 van de Vreemdelingenwet de behandeling van het verzoek te beëindigen, maar in tegendeel daarna op 2 december 2021 opnieuw een verzoek om inlichtingen heeft verstuurd dat geen betrekking heeft op verzoekers medische situatie en zijn bijzondere procedurele noden, maar op de kernelementen van zijn vluchtrelaas.

Het door verzoeker neergelegde attest van psychiater A.A. van 24 oktober 2022 geeft een overzicht van de historiek van verzoekers medische situatie en de door deze psychiater opgestelde attesten van 16 maart 2021 en 26 mei 2021. In het attest wordt gesteld verzoeker niet in staat was om te worden gehoord in 2020 en een lange periode daarna, dat met een nieuw gehoor bij het CGVS meerdere maanden zou moeten gewacht worden en aanvullende neurologische onderzoeken zijn aangevraagd om de cognitieve functies van verzoeker te evalueren waarbij de hypothese Korsakov wordt vermeld.

Ter terechtzitting stelt verwerende partij dat het door verzoeker bij aanvullende nota neergelegde psychiatrisch rapport van 24 oktober 2022 veel verregaander conclusies trekt dan de attesten die aan haar werden voorgelegd in de loop van de procedure. Verwerende partij stelt dat de Korsakov-hypothese nooit eerder werd vermeld en dat het CGVS voldoende stappen heeft ondernomen en rekening heeft gehouden met verzoekers medische situatie. Zij wijst er op dat verzoeker tweemaal werd gehoord, dat daarna een verzoek om inlichtingen werd verstuurd en vervolgens zes maanden werd gewacht om een nieuw verzoek om inlichtingen te sturen. Verwerende partij stelt dat dit de standaard manier van werken is en dat verzoeker de kans werd gegeven om informatie bij te brengen en dat verzoeker geen stukken heeft bijgebracht waarom het persoonlijk onderhoud niet kon doorgaan. Verzoeker wijst er op dat de begeleiding van verzoeker startte in maart 2021 en dat de stelling van verwerende partij dat de latere conclusies te verregaand zijn moeilijk te vatten is en dat haar stelling dat zij haar best heeft gedaan niet volstaat om het recente attest van de psychiater te negeren.

De Raad stelt vast dat het meest recente attest van de psychiater zich deels uitspreekt over verzoekers situatie in 2020 en de periode waarin hij werd gehoord door het CGVS, terwijl volgens dit attest verzoeker pas sinds 3 maart 2021 in behandeling is bij deze psychiater, en verder niet wordt uiteengezet op basis van welke bevindingen wordt besloten dat verzoeker niet in staat was om gehoord te worden in 2020, zodat hieruit geen conclusies kunnen worden afgeleid met betrekking tot de vraag of verzoeker in 2020 gehoord kon worden. In zoverre door verwerende partij wordt opgemerkt dat in het attest voor het eerst de hypothese van Korsakov wordt geopperd, stelt de Raad vooreerst vast dat hiervan reeds gewag werd gemaakt in het voormede attest van psychologe M.E.-E van 28 januari 2021. Verder wordt in het recente attest enkel gesteld dat hieromtrent verdere neurologische onderzoeken gevraagd werden. In de huidige stand van zaken liggen hierover geen andere gegevens voor dan dat verder onderzoek is gevraagd op basis van deze hypothese. In zoverre verwerende partij de diagnose door verzoekers psychiater ter terechtzitting in twijfel zou trekken, wijst de Raad er op dat artikel 48/9 § 2 van de Vreemdelingenwet voorziet in een medisch onderzoek door een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, die vervolgens aanbevelingen verstrekt over het verloop van de procedure en de bijzondere procedurele noden die desgevallend in acht moeten worden genomen.

Hoe dan ook, en daargelaten de inhoud van het recente medisch attest, stelt de Raad vast dat verwerende partij tot op zekere hoogte rekening heeft gehouden met verzoekers medische situatie in het licht van de beoordeling van het voorhanden zijn van bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker. In dit verband heeft verwerende partij, zoals reeds aangehaald om bijkomend medisch advies gevraagd omdat zij zelf heeft vastgesteld, nadat zij verzoeker tweemaal had gehoord, dat voorbehoud kon worden gemaakt met betrekking tot de vraag of verzoeker effectief op volwaardige en betrouwbare wijze aan de procedure kon deelnemen. Zo uit het psychiatrisch attest van 26 mei 2021 blijkt dat hierin wordt gesteld dat verzoeker pas na een periode van zes maanden opnieuw kon worden gehoord, blijkt uit de gegevens van het administratief dossier dat verzoeker niet opnieuw werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud maar dat een verzoek om inlichtingen werd gestuurd op 2 december 2021. Verwerende partij is niet verplicht op basis van de Vreemdelingenwet om opnieuw een persoonlijk onderhoud te organiseren nadat een verzoek om inlichtingen is gestuurd.

In casu heeft verwerende partij evenwel, door zes maanden te wachten na het versturen van het eerste verzoek om inlichtingen vooraleer het tweede verzoek om inlichtingen te versturen, impliciet maar zeker aangegeven dat zij van oordeel was dat verzoeker niet ten volle aanspraak kon maken op de rechten en kan voldoen aan de verplichtingen die uit zijn verzoek om internationale bescherming voortvloeien.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker werd gehospitaliseerd van 7 oktober 2021 tot 21 januari 2021 en dus redelijkerwijze kan aangenomen worden dat hij niet in de mogelijkheid verkeerde om hierop te antwoorden binnen de in het verzoek aangegeven termijn. Uit het administratief dossier blijkt ook dat verwerende partij van de hospitalisatie van verzoeker op de hoogte werd gebracht door middel van een attest van het Centre Hospitalier Régional de Namur van 12 januari 2022, overgemaakt via een email van de sociaal assistente van het Rode Kruis-centrum van 18 januari 2022 (administratief dossier, map bijkomende informatie).

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het op 2 december 2021 verstuurd verzoek om inlichtingen kan blijken waarom verwerende partij na deze periode van oordeel was dat verzoeker wel in staat was om te voldoen aan zijn verplichtingen en ten volle aanspraak kon maken op zijn rechten die voortvloeien uit zijn verzoek om internationale bescherming door middel van het beantwoorden van een verzoek om inlichtingen. Verder stelt de Raad ook vast dat verwerende partij op de hoogte werd gebracht van verzoekers hospitalisatie in de periode dat het verzoek om inlichtingen werd verstuurd, maar geen tweede verzoek om inlichtingen met betrekking tot verzoekers vluchtmotieven heeft verstuurd. Uit de bestreden beslissing kan niet blijken waarom verwerende partij de bijkomende informatie die zij meende te moeten vragen aan verzoeker door middel van een schriftelijk verzoek om inlichtingen, niet langer noodzakelijk achtte om een beslissing te nemen inzake het verzoek om internationale bescherming. Evenmin is duidelijk waarom het niet langer nodig werd geacht verzoeker opnieuw te horen, nadat verzoeker daartoe tweemaal opnieuw was uitgenodigd in 2021 voor een persoonlijk onderhoud dat telkens werd geannuleerd op basis van verzoekers medische situatie.

Gelet op het voorgaande, en gelet op de specifieke individuele omstandigheden waarin verzoeker verkeert, stelt de Raad vast dat de verwerende partij is tekortgeschoten aan haar zorgvuldigheidsplicht. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET